

UNION NATIONALE DE L'ARMURERIE, DE LA CHASSE ET DU TIR
NATIONALE UNIE VAN DE WAPENMAKERIJ EN DER JACHT - EN
SPORTSCHUTTERS

INFODOSSIER

NIEUWE WAPENWET IS NIET HET ANTWOORD OP RACISTISCHE AANSLAGEN

Unact betreurt ten eerste dat de racistische aanslag in Antwerpen onmiddellijk door de regeringspartijen politiek wordt gerecupereerd om het regeringsvoorstel voor een nieuwe wapenwet versneld door het parlement te krijgen. Uit ervaringen in onze buurlanden blijkt dat een wapenwet op geen enkele manier kan helpen om aanslagen, familiedrama's of ongevallen te voorkomen. In het Verenigd Koninkrijk werd in 1996, na het incident in de school te Dunblane, de al zeer restrictieve wapenwet nog strenger waardoor privé-wapenbezit nagenoeg verboden werd. Het Britse ministerie van Binnenlandse zaken bevestigt dat sinds deze strenge wet het aantal misdrijven en aanslagen met vuurwapens meer dan verdubbeld is. Een regering liegt haar bevolking dus voor als ze beweert dat een strengere wapenwet tot een veiliger samenleving zal leiden.

De emo-politiek en recuperatie van het drama kunnen zeer nefaste gevolgen hebben voor de openbare veiligheid. Het is verontrustend dat onder impuls van deze stemmingmakerij de regeringsleider aandringt op een snelle behandeling van de nieuwe wapenwet. Het wetsvoorstel dat thans voorligt vertoont op tientallen punten talrijke technische gebreken. Het doordrukken van dit wetsvoorstel zonder overleg met de sector, en zonder de nodige tijd te nemen om alle juridische en technische aspecten te behandelen kan dus onmogelijk de openbare veiligheid ten goede komen.

Daarnaast wordt een rechtsonzekerheid gecreëerd die rechtstreeks bedreigend is voor de tewerkstelling van ongeveer 20.000 personen in ons land. De naar schatting 700.000 legale wapenbezitters alsook de 150 wapenhandels in ons land zouden tevens *de facto* onteigend worden, omdat hun vergunningen tijdelijk zouden worden toegekend voor periodes van maximaal vijf of zeven jaar.

Unact pleit al lang voor een wijziging in de procedure voor de overdracht van registratieplichtige wapens (huidige categorie van de jacht- of sportwapens). Nu wordt de verkoop geregistreerd op een formulier van overdracht dat na de aankoop naar de politie wordt verstuurd. Het voorstel van Unact houdt in dat dergelijke wapens pas kunnen worden overgedragen als de koper een geschiktheidsattest voorlegt, na een "afkoelingsperiode". Eventuele impulsieve aankopen kunnen op die manier worden uitgesloten. Het voorstel van Unact kan zeer snel worden ingevoerd door een eenvoudige aanpassing van het bestaande uitvoeringsbesluit van de wapenwet. Een nieuwe wet is dus niet nodig. Deze oplossing geeft het parlement dan de tijd om een evenwichtige en sluitende wapenwet te maken.

Secrétariat - secretariaat:

U.N.A.C.T. - L. Baekelandstraat 3 - 2650 EDEGEM - ☎ (03) 449 49 78 - 📠 (016) 89 48 69
www.unact.be - info@unact.be - Fortis 240 - 0675100 - 81

Gelieve hierna de volgende informatie aan te treffen:

- Informatie over de verstrenging van de wapenwetten in het Verenigd Koninkrijk en de evolutie van het aantal misdrijven waarbij wapens gebruikt worden.
- Informatie over de huidige wapenwetgeving
- Knelpunten in het wetsontwerp van minister Onkelinx
- Geschiktheidsattest voor de aankoop van een registratieplichtig vuurwapen

Unact vertegenwoordigt de fabrikanten, groot- en kleinhandels van wapens en munitie, alsook de legale wapenbezitters in het kader van de jacht en schutterij. Meer informatie over onze leden en activiteiten vindt u op www.unact.be

Contact:

David Hervens (secretaris – generaal) – tel. 03/449 69 78

Jean-Marie Demaret (ondervoorzitter) – tel. 0486/347 470

I. Een strengere wapenwet zal geen ongevallen of aanslagen tegengaan en heeft geen positieve invloed op de veiligheid van de samenleving: lessen uit het Verenigd Koninkrijk

I.1. Schietpartij in een school te Dunblane in 1996

Op woensdag 13 maart 1996 ging de werkloze en voormalig uitbater van een winkel Thomas Hamilton de lagere school van Dunblane binnen gewapend met twee 9mm Browning HP pistolen en twee Smith & Wesson revolvers (.357 magnum). Hij had 743 patronen bij zich.

De wapenwetgeving in het Verenigd Koninkrijk vereiste een wapenvergunning om dergelijke wapens te bezitten en om de munitie te kopen. Vóór de aanpassing van de Britse wapenwet in 1996, was de geldigheidsduur van vergunningen voor het bezit van wapens beperkt tot drie jaar. De vergunningen moesten dan telkens hernieuwd worden. Eigenlijk had het Verenigd Koninkrijk dus een wapenwetgeving die zeer sterk vergelijkbaar is de wetgeving die wordt vooropgesteld door de minister van justitie (zie verder). Het tragische voorval in Dunblane is dus kunnen gebeuren, ook al waren hernieuwbare vergunningen nodig voor de gebruikte wapens. Dit tragische voorval illustreert dat de nieuwe wapenwet dus op geen enkele manier het risico op aanslagen of drama's vermindert.

Nadat hij de school betreden had ging hij naar de sportzaal en opende het vuur op een klas van 5-6 jarigen. Vijftien kinderen en de lerares stierven ter plaatse. Één kind overleefde de aanslag. Nadien pleegde Thomas Hamilton zelfmoord.

Aangezien de motieven van Hamilton nooit echt achterhaald kunnen worden (de dader pleegde immers zelfmoord) gaan toch een aantal merkwaardige feiten deze zinloze daad vooraf.

Het is bekend dat er vooraf reeds klachten bekend waren bij de politie over het gedrag van Hamilton tegenover kinderen die de jeugdclubs bezochten welke Hamilton leidde. Behalve het gewelddadig karakter van de dader, had hij ook een meer dan een 'ongezonde' interesse in jonge kinderen. Er was minstens één klacht ingediend bij de politie over het feit dat Hamilton foto's genomen had van een kleine jongen zonder de toestemming van diens ouders. In de laatste maanden die dit drama vooraf gingen deden zich een aantal merkwaardige feiten voor:

- Hij klaagde er herhaaldelijk over dat 'geruchten' aan de basis lagen van het falen van diens winkel
- Hij klaagde er eveneens over dat zijn pogingen om een club voor jongens op te richten aan een onderzoek onderworpen werden aan een politieonderzoek

I.2. Politieke reacties

Naar aanleiding van dit drama ontstond grote commotie in het Verenigd Koninkrijk. De Labour-regering, die in de aanloop naar de verkiezingen stemmen verloor, recupereerde onmiddellijk de massabeweging die ontstond naar aanleiding van het incident door een zeer strenge wapenwet voor te stellen.

In het kader van een parlementair onderzoek over hoe het drama te Dunblane is kunnen gebeuren, werd een commissie opgericht. Een van de aanbevelingen van deze commissie

onder het voorzitterschap van Lord Cullen (hierna het Cullen– rapport¹ genaamd) was een striktere controle op het bezit van handvuurwapens. De commissie adviseerde niet om een verbod op privé-wapenbezit op te leggen. Een andere aanbeveling was een striktere beveiliging van de schoolomgevingen en een beter toezicht op personen die omgingen met personen jonger dan 16 jaar.

Hierbij kwam ook nog dat zich enkele jaren voordien een ander feit had voorgedaan, nl. het 'Hungerford Massacre' waarbij eveneens 16 personen en de dader om het leven kwamen. Naar aanleiding hiervan was er reeds een aanpassing aan de toenmalige wapenwet gebeurd waarbij het gebruik van semi-automatische geweren met een magazijncapaciteit van meer dan twee patronen reeds sterk aan banden gelegd werd.

Het drama gaf aanleiding tot sterke reacties in de publieke opinie. In het kader van de emopolitiek werd uiteindelijk geen rekening gehouden met de aanbevelingen uit het Cullen-rapport. Onder druk van een massabeweging, en in een (geslaagde) poging de commotie te recuperen, steunde de Labour regering begin 1997 een verbod op het gebruik en bezit van handvuurwapens met een kaliber groter dan .22 wat nadien uitgebreid werd tot alle handvuurwapens ongeacht het kaliber. Na deze ingreep heeft het Verenigd Koninkrijk, naast Japan, de striktste wapenwet ter wereld.

1.3. Invloed op de openbare veiligheid en de misdaden

Het verbod op het bezit van handvuurwapens had zeker niet het beoogde effect. De effecten die het zeker had zijn als volgt kort samen te vatten:

- Schietclubs werden gesloten;
- Honderden wapenhandelaars dienden het faillissement aan te vragen;
- De werkloosheid steeg substantieel;
- Britse Olympische ploeg traint nu in het buitenland;
- In het Verenigd Koninkrijk bestaan alleen nog illegale wapens.

Deze zware gevolgen zouden op zich aanvaardbaar zijn, en wegen niet op tegen het menselijke leed dat veroorzaakt wordt door drama's. Er werd door de regering van uitgegaan dat het aantal incidenten met vuurwapens zeer sterk zou verminderen na het invoeren van een verbod op particulier wapenbezit.

De loop der geschiedenis heeft dit echter met klem tegengesproken. Er is door diverse instellingen uitgebreid onderzocht (i) of de nieuwe wapenwet een impact had op incidenten met wapens, en (ii) of deze impact positief was.

Uit de gevoerde onderzoeken bleek dat de nieuwe wet op geen enkele manier het verhoopte resultaat had opgeleverd. In tegendeel: in Engeland en Wales steeg het aantal incidenten waarbij een waarbij een vuurwapen werd gebruikt. De cijfers van het Britse 'Home Office' (ministerie van binnenlandse zaken) spreken voor zich²:

¹ <http://www.archive.official-documents.co.uk/document/scottish/dunblane/duncntnt.htm> (geraadpleegd op 15 mei 2006)

² <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs05/hosb1105.pdf>

	1998-1999	2004 - 2005	Vershil
Feiten met vuurwapen	+/- 5 250	> 11.000	+ 100%
Slachtoffers	864	3865	+ 347 %
Gewonde politiemensen	11	22	+100%
Gebruik vuistvuurwapen	2687	4347	+ 61,7 %
Gebruik 'jachtwapens'	365	248	- 32%

Ondanks wat de regering verwacht had, steeg het aantal criminele feiten toch met meer dan 100% terwijl er sinds februari 1998 een verbod op bezit van handvuurwapens van kracht was.

Een ander opmerkelijk detail is dat, niettegenstaande handvuurwapens verboden zijn, ze toch nog in 40 % van de gevallen gebruikt worden. Jachtwapens werden slechts in 3,5% van alle gevallen gebruikt.

In periode 1996 - 2003 was er ook een opmerkelijke trend zichtbaar in het gebruik van messen e.d. wapens bij criminele feiten. In diezelfde periode steeg het aantal slachtoffers bij steekpartijen eveneens met meer dan 20%

	Messen
1996	197
2003	237

Een recent onderzoek van de VN toont intussen aan dat, terwijl men draconische maatregelen heeft ingevoerd tegen vuurwapens, het Verenigd Koninkrijk sinds begin 2003 (dus 5 jaar na het invoeren van deze wetten) op de eerste plaats staat in de criminaliteitscijfers van de 20 belangrijkste industrielanden. De criminaliteit is sinds het invoeren van deze wetten op alle gebied spectaculair gestegen. De stijging alleen al op het gebied van eigendomsdelicten is meer dan fenomenaal te noemen.

Het is tevens interessant op te merken dat in de statistieken ook gemeten wordt in welke mate de Brit zich veilig voelt in zijn land. Daarbij valt op dat in 1998 meer inwoners verwachten dat de samenleving veiliger is. Allicht zit het veiligheidsgevoel dat werd geschapen door de nieuwe wet daar voor iets tussen. Uit tabel 9.01 van het rapport blijkt dat dit een vals veiligheidsgevoel is³. In 1996 geloofde 4% van de Britten dat de misdaad zou verminderen. In 1998 steeg dit cijfer tot 10%. Blijkbaar heeft de nieuwe wapenwet de Britten inderdaad laten geloven dat de misdaad zou dalen als handvuurwapens verboden worden. De Britse bevolking begint echter meer en meer in te zien dat dit verbod zeker niet heeft bijgedragen tot een vermindering van de misdaad, en wel in tegendeel. Uit bovenstaande statistiek blijkt inderdaad een spectaculaire toename van de misdaden met vuurwapens.

I.4. Welke lessen kunnen we hieruit trekken ?

De omstandigheden waarin de Britse wapenwetten werden ingevoerd, zijn vrij vergelijkbaar met wat zich in ons land aan het afspelen is.

Er is een incident met een legaal vuurwapen waarbij dodelijke slachtoffers gevallen zijn, waaronder een peuter. Zoals in het Verenigd Koninkrijk stellen politieke partijen voor om een

³ <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs2/hosb702.pdf>, appendix 1, tabel 9.01

strengere wapenwet te maken. Een belangrijk deel van de bevolking gelooft ook dat een strengere wapenwet de openbare veiligheid ten goede komt.

Net zoals in het Verenigd Koninkrijk is de populariteit van de regering aan het afnemen. Zoals in 1996 neemt de regering de populistische opvatting over, dat een wapenwet kan helpen tegen dergelijke drama's, en hoopt ze daarmee te scoren.

In het Verenigd Koninkrijk is de misdaad met vuurwapens sinds de invoering van de strenge wapenwet nagenoeg verdubbeld. Britten voelen zich minder veilig. De maatregel heeft dus geen effect gehad, en in plaats van tot een vermindering van de criminaliteitscijfers tot een verdubbeling van deze cijfers geleid.

Het zou van verantwoordelijkheidszin, goed staatsmanschap en politieke moed getuigen zou de regering lessen trekken uit wat in onze buurlanden gebeurt. Het invoeren van een nieuwe wapenwet zal geen enkel misdrijf, drama of ongeval voorkomen.

Bronnen:

- Plenary Contribution to IPPNW Conference "Aiming for Prevention: International Medical Conference on Small Arms, Gun Violence, and Injury." Helsinki, Finland, 28-30 September 2001
- <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs2/hosb702.pdf>
- Violent Crime Overview, Homicide and Gun Crime 2004/2005 (Supplementary Volume to Crime in England and Wales 2004/2005) Kathryn Coleman, Celia Hird and David Povey <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs06/hosb0206.pdf>

2. Informatie over de huidige wetgeving

De Belgische wapenwet werd ingevoerd in 1933. Gedurende meer dan 70 jaren heeft deze wet bewezen in de praktijk werkbaar te zijn. Het wijzigen van deze wetgeving dient dus met de grootste omzichtigheid te gebeuren.

Tijdens de voorbije 70 jaar werden diverse uitvoeringsbepalingen genomen waarmee de regering kon inspelen op nieuwe ontwikkelingen inzake techniek van wapens, alsook op nieuwe trends en beleidskeuzes. Daarmee bewees de bestaande wet een geschikt kader te bieden voor het legale wapenbezit.

In 1992 werd de wetgeving aangepast (voornamelijk op het vlak van de indeling van de wapens) om de Europese richtlijn 91/477 te implementeren.

Gelieve hierna, louter ter informatie, een beknopte samenvatting van de wapenwet aan te treffen.

2.1. Indeling van de wapens

In de Belgische wapenwet bestaan er volgende categoriën van wapens:

- Verboden wapens: voornamelijk geheime aanvalswapens (b.v. baseball sticks, geluidsdempers), anti-persoonsmijnen, etc...
- Oorlogswapens: dit zijn wapens die gebruikt worden voor de bewapening van troepen, wapens die het uitzicht hebben van automatische wapens of wapens die munitie verschieten die in de militaire logistieke keten wordt gebruikt;
- Verweerwapens: dit zijn voornamelijk pistolen en revolvers, en sommige lange wapens (b.v. riot guns)
- Jacht- en sportwapens: dit omvat voornamelijk enkelschots jachtwapens met getrokken loop, sommige namaakwapens, tweelopen, hagelgeweren, etc...
- Vrij verkrijgbare wapens: dit zijn meestal niet-vuurwapens, of sommige historische wapens, of wapens die definitief onklaar gemaakt zijn om te schieten.

In de Europese richtlijn worden volgende categorieën van wapens voorzien:

- Verboden wapens;
- Vergunningsplichtige wapens, dit omvat in België de categorie van de oorlogswapens en de verweerwapens;
- Registratieplichtige wapens, dit omvat in België de categorie van de jacht- en sportwapens;
- De vrij verkrijgbare wapens.

In 1992 werden sommige wapens in andere categorieën ingedeeld (bijvoorbeeld de .22 long rifle) om tegemoet te komen aan de Europese richtlijn.

2.2. Procedure voor het verkrijgen van een wapen

Verboden wapens mogen niet verkocht of overgedragen worden. Als ze vervoerd, opgeslagen of verhandeld worden, kunnen ze verbeurd worden verklaard.

In uitzonderlijke gevallen kan een particulier een vergunning bekomen tot het voorhanden hebben van een semi-automatisch oorlogswapen. De vergunning dient te worden aangevraagd bij de provinciegouverneur. Er worden voorwaarden opgelegd op het vlak van de opslag van deze wapens. Daarnaast voert de lokale politie een uitgebreid moraliteitsonderzoek uit, en worden de redenen die de aanvraag staven uitgebreid

gecontroleerd. Tevens dient een theoretische proef over de kennis van de wapenwetgeving te worden afgelegd.

Een particulier kan een verweerwapen aankopen mits een vergunning uitgereikt door de korpschef van de lokale politie of zijn aangestelde. De aanvraag dient gemotiveerd te worden (sportschieten, verdediging, verzameling, ...). De kandidaat-wapenbezitter dient een theoretische proef af te leggen over de wapenwet, alsook een praktische proef waarin wordt onderzocht of de aanvrager het wapen veilig kan hanteren. Er worden tevens verplichtingen opgelegd met betrekking tot de opslag van deze wapens. De politie verricht een uitgebreid moraliteitsonderzoek, waarbij ook gevraagd wordt dat de inwonende familieleden akkoord gaan met de aankoop van een verweerwapen.

Jacht- of sportwapens kunnen worden gekocht door een meerderjarige na voorlegging van de identiteitskaart. Er wordt een formulier van overdracht "model 9" opgesteld in drie exemplaren:

- Een exemplaar wordt naar de lokale politie gestuurd;
- Een exemplaar wordt aan de koper bezorgd;
- Een exemplaar wordt aan de verkoper bezorgd.

Voor de overdracht van vrij verkrijgbare wapens is geen procedure voorzien.

Om handel te kunnen drijven in wapens is een erkenning als wapenhandelaar vereist. Deze erkenning dient te worden aangevraagd bij de gouverneur. Er wordt een uitgebreid onderzoek verricht, waarbij zorgvuldig wordt onderzocht of er voldaan is aan de strengste veiligheidsnormen.

2.3. Registratie van de wapens

Er wordt voor het koninkrijk een "Centraal Wapenregister" bijgehouden. In dit register dienen in principe alle wapens te worden geregistreerd. De registratie gebeurt door de lokale politie of door de provinciegouverneurs die vergunningen uitschrijven. Het register bevat:

- Alle oorlogswapens;
- Alle verweerwapens;
- Alle jacht- en sportwapens.

In het verleden klaagde onze Unie aan dat het Centraal Wapenregister niet goed werkt, omdat de overheid onvoldoende middelen besteedt aan het opvolgen van dat register. Ook zouden er informaticaproblemen zijn, waardoor een deel van de wapens niet is ingeschreven. Naar aanleiding van onze reactie in de pers heeft het Comité P een en ander verder onderzocht. Het onderzoek bevestigde dat het register niet goed werkt. Ondertussen zou de administratie hier meer aandacht aan gegeven hebben.

Na de aanpassing van de wapenwet in 1992 werd vergeten alle jacht- en sportwapens die vóór 1 oktober 1992 werden overgedragen te laten registreren in het Centraal Wapenregister. Onze sector is al langer vragende partij om alle registratieplichtige wapens, dus ook die van voor 1992, te laten registreren.

Daarnaast dient een handelaar registers te houden waarin alle wapens worden ingeschreven. Op die manier kan makkelijk een wapen of wapenbezitter worden teruggevonden, zelfs indien er iets verkeerd gelopen is bij de registratie in het centraal wapenregister.

2.4. De Europese richtlijn

In de memorie van toelichting vermeldt de regering dat het nieuwe wetsvoorstel nodig is om de Belgische regelgeving in orde te brengen met de Europese regelgeving.

Nochtans werd in 1992 al initiatief genomen door de wapenwet aan te passen.

België moet enkel nog de verplichting opleggen om registratieplichtige wapens van voor 1992 te laten registreren in het CWR, dan is ons land volledig in orde met de wapenrichtlijn.

De regering gaat echter veel verder, en zou de categorie van de registratieplichtige wapens afschaffen. Onnodig te vermelden dat dergelijke afschaffing in een Europese context, waar gestreefd wordt naar harmonisering, tal van praktische problemen zal geven.

3. Knelpunten in het wetsontwerp van Onkelinx

Zoals hierboven vermeld, is een nieuwe wapenwet geen antwoord op de racistische aanslag in Antwerpen. Een wapenwet is geen instrument dat dienstig is om misdrijven te bestrijden. Echter een goede wapenwet moet toelaten te weten wie welke wapens heeft. Ook kan een wapenwet vermijden dat onbevoegden al té gemakkelijk toegang hebben tot legale wapens.

Het voorbeeld van het Verenigd Koninkrijk toont aan dat een strengere wapenwet zelfs tot meer misdaad, en meer onveiligheid kan leiden. Een wapenwet zal ook nooit kunnen vermijden dat wapens illegaal gekocht worden.

Het is dus vooral zaak, bij de redactie van een nieuwe wet, een technisch correct en duidelijk kader op te stellen waarbinnen de activiteiten met wapens dienen plaats te vinden.

Verder is nog van belang dat noch de administratie, noch de medewerkers van het kabinet het nodig vonden om de sector te horen alvorens een voorstel in te dienen. De vermeende consultatie die is opgenomen in de memorie van toelichting is dan ook een leugen. Dit is gewoon een kopie van de memorie van toelichting van het voorstel van de vorige minister van justitie. Er werden geen nieuwe consultatierondes georganiseerd.

Het voorstel van de minister gaat veel verder. Wij sommen hierna onze belangrijkste kritieken op:

- Het wetsontwerp is een *de facto* onteigening vermits vergunningen en erkenningen beperkt geldig blijven in de tijd

Dit is de grootste aanslag op het eigendomsrecht ooit in de recente geschiedenis. Een handelaar die investeert in zijn zaak, in alle veiligheidsvoorzieningen en die personeel aanwerft, riskeert om op korte termijn (maximum 7 jaar) zijn zaak kwijt te raken, met alle gevolgen van dien. Zo bijvoorbeeld wordt een handelshuur in principe voor 9 jaar gesloten. Het wordt dus bijna onmogelijk om nog een huur te tekenen. Verder is het bedrijfseconomisch onmogelijk om enige lange termijn investeringen te doen, zoals in personeel, als men om de 7 jaar riskeert zijn zaak te verliezen. Het wetsontwerp voorziet in geen enkele vergoeding indien een vergunning of erkenning niet verlengd wordt.

De particuliere wapenbezitter kan nog een vergunning krijgen onder strenge voorwaarden, maar deze vergunning zou ook tijdelijk worden, voor een periode van maximaal vijf jaar. Voor illegale wapens is er geen beperking in de duur dat ze gehouden kunnen worden... Derhalve zal deze maatregel de rechtszekerheid in zo ondergraven dat wie zou overwegen om zich met alles in regel te stellen, er nu zeker voor zal kiezen in het illegale circuit te blijven. De resultaten van de amnestieacties van de gouverneurs worden op die manier volledig terug teniet gedaan. Het vertrouwen van de burger in de overheid wordt volledig ondergraven.

Een wapenwet moet een zeker kader bieden waarbinnen activiteiten met wapens mogelijk zijn. Een beperking in de tijd zal ertoe bijdragen dat de wet haar doel, namelijk het transparant maken van het wapenbezit, voorbij zal schieten. Unact vraagt dat de tijdsbeperking wordt geschrapt. Er kan een algemene bepaling worden toegevoegd die toelaat dat erkenningen en vergunningen kunnen worden ingetrokken indien er gevaar is voor de openbare orde. Tegen de beslissingen tot intrekking moet dan een administratief beroep openstaan.

- Het wetsontwerp schaft de categorie van de registratieplichtige wapens af

Zoals hoger vermeld voorziet de EU richtlijn 91/477 dat de verwerving van sommige wapens niet aan een vergunning onderworpen is, maar enkel aan een registratie na de aankoop. Het wetsontwerp schaft deze categorie gewoon af. Dit zal tal van praktische problemen geven, voor bijvoorbeeld buitenlandse jagers, voor wedstrijdschutters die deelnemen aan internationale wedstrijden etc...

Unact pleit voor het behoud van de registratieplichtige wapens en verdedigt een aanpassing van de registratieprocedure waarbij degene die het wapen verwerft een geschiktheidsattest dient voor te leggen (zie verder).

- Het wetsontwerp bevat tal van juridische fouten

Het advies van de Raad van State is ronduit vernietigend voor de tekst. Het eigendomsrecht (eerste aanvullend protocol Europees Verdrag Bescherming Mensenrechten) wordt geschonden doordat geen vergoeding voorzien is indien een vergunning/erkenning niet verlengd wordt.

Daarnaast wordt de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de deelstaten met de voeten getreden.

- De uitvoering van het wetsontwerp zal zeer veel geld en middelen kosten

De strengere wapenwet zal vereisen dat honderden ambtenaren bijkomend worden aangeworven op provinciaal vlak. Dat zal pakken geld kosten terwijl er geen budgetten voorzien zijn. Unact pleit al langer voor een goede werking van het Centraal wapenregister zodat wapens snel getraceerd kunnen worden. Men zou dus beter meer middelen investeren in de al bestaande systemen.

Bovendien zullen de ingezette middelen op geen enkele manier bijdragen tot het verhogen van de openbare veiligheid. Er zal dus veel belastinggeld verspild worden.

- De bevoegdheden voor de vergunningen komen bij de gouverneurs, terwijl de lokale politie dicht bij de burger staat

In de nieuwe wet worden alle wapens vergunningsplichtig. De provinciegouverneurs dienen de vergunningen uit te schrijven na advies van de lokale politie. Er wordt dus een bijkomende en dure administratieve stap gecreëerd die totaal overbodig is. Unact pleit ervoor de vergunningen voor alle wapens bij de korpschef of zijn aangestelde van de lokale politie te leggen. De lokale politie kent het beste de situatie van de aanvrager, en is het beste geplaatst om de situatie te beoordelen, eventueel na inlichtingen in te winnen. Dit in het kader van de overheid dicht bij de burger te brengen.

De regering wil het beleid inzake wapens echter harmoniseren. Volgens ons kan deze doelstelling beter bereikt worden door een centrale wapendienst te maken op federaal niveau. De vergunningen zouden dan worden uitgereikt door de lokale politie, terwijl tegen elke beslissing een beroep mogelijk is bij de federale wapendienst. Deze aanpak zal ertoe leiden dat de beleidslijnen van de federale wapendienst ook in de praktijk gevolgd gaan worden. Om de transparantie van de nieuwe regeling te verhogen is het ook aangewezen om de beslissingen van federale wapendienst op periodieke basis publiek te maken, uiteraard na verwijdering van privacy gevoelige informatie.

Met deze oplossing wordt de doelstelling, namelijk het harmoniseren van het beleid, beter bereikt terwijl er veel minder budgetten nodig zijn. Tevens laat deze aanpak de lokale politie toe een beleid te voeren, en beschikt de politie onmiddellijk over het volledige wapendossier om te kunnen ingrijpen mochten er problemen ontstaan.

Onze unie is altijd al bereid om mee te werken aan elk initiatief om tot een evenwichtige wapenwet te komen. Gezien de grote technische moeilijkheid van de materie, zal overleg met specialisten uit de sector in elk geval noodzakelijk zijn. Het snel aannemen van een ondoordacht wetsontwerp zal zowel voor de openbare veiligheid als voor de sector zware gevolgen hebben.

4. Voorstel nieuwe procedure registratieplichtige wapens

UNACT pleit al langere tijd voor een aanpassing van de procedure voor de verwerving van registratieplichtige wapens. Zoals hoger vermeld, moet nu enkel een identiteitskaart worden voorgelegd en dient een formulier van overdracht “model 9” opgesteld.

Er kan gedacht worden aan een bijkomende verplichting om bij aankoop van een jacht- of sportwapen ook een getuigschrift van goed gedrag en zeden voor te leggen aan de handelaar. Dit getuigschrift dient bij de politie te worden aangevraagd. Er dient op het getuigschrift te worden vermeld dat het gevraagd wordt met het oog op de aankoop van een jacht- of sport vuurwapen.

Dergelijke aanpassing van de procedure kan snel gebeuren, zonder dat een nieuwe wet nodig is.

Artikel 25 van het Koninklijk Besluit tot uitvoering van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie bepaalt nu het volgende:

“§1. De overdracht van jacht- of sportvuurwapens aan niet-erkende personen kan slechts geschieden na overlegging van een identiteitskaart of een reispas.”

Er is vanuit juridisch oogpunt geen enkel beletsel om dit artikel aan te passen. De Koning kan, op voordracht van bijvoorbeeld de minister van Justitie en Binnenlandse zaken, de tekst van het KB aanpassen, door hem bijvoorbeeld te laten luiden als volgt:

“§1. De overdracht van jacht- of sportvuurwapens aan niet-erkende personen kan slechts geschieden na overlegging van een identiteitskaart of een reispas en een getuigschrift van goed gedrag en zeden aangevraagd met het oog op de verwerving van een vuurwapen dat uiterlijk twee weken vóór de datum van overdracht van het jacht- of sportvuurwapen werd uitgereikt.”

Dit Koninklijk Besluit kan dan in werking treden op de datum dat het in het Belgisch Staatsblad bekend gemaakt wordt. Door het aanvragen van een getuigschrift van goed gedrag en zeden ontstaat ook een verplichte bedenktijd zodat impulsieve aankopen uitgesloten worden.